

(טו) הַעֲשִׂיר לְאִירֵבָה וְהִדֹּל לֹא יִמְעִיט מִמַּחְצִית הַשֶּׁקֶל לְתֵת אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:

טו דַּעֲתִיר לֹא נִסְגִי וּדְמַסְפֵּן לֹא יִזְעַר מִפְּלִגּוֹת סִלְעָא לְמַתָּן יֵת אֶפְרָשׁוּתָא קָדָם יִי לְכַפְּרָא עַל נַפְשֹׁתֵיכוֹן:

ט"ו ◀ **לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם** • שלא תנגפו על ידי מגיז. דבר אחר: לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם, לפי שרמזו להם כאן ג' תרומות, שנקתב כאן תרומת ה', ג' פעמים: אחת, תרומת אדנים, שִׁמְנָאן כְּשֵׁהתחילו בנדבת המשפן, ונתנו כל אחד ואחד מחצית השקל ועלה למאת הכפר, שִׁנְאָמֵר (לקמן לה): "וְכִסֶּף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מֵאֵת כֶּפֶר", ומהם נעשו האדנים, שִׁנְאָמֵר "וַיְהִי מֵאֵת כֶּפֶר הַכֶּסֶף וְגו'". והשנית אף היא על ידי מגיז, שִׁמְנָאן מִשְׁהוּקֵם הַמִּשְׁפָּן, הוא המגיז האמור בתחלת חמש הפקודים (במדבר א): "בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית", ונתנו כל אחד מחצית השקל, והן לקנות מהן קרבנות צבור של כל שנה ושנה, והשוו בהם עניים ועשירים, ועל אותה תרומה נאמר: "לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם", שהקרבנות לכפרה הם באים. והשלישית, היא תרומת המשפן, כמו שִׁנְאָמֵר (לקמן לה): "כָּל מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וְנַחֲשֹׁת" ולא היתה יד כלם שנה בה, אלא איש איש מה שנדכו לבו.

(טז) וּלְקַחְתָּ אֶת־כֶּסֶף הַכִּפְּרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָכְרוֹן לְפָנַי יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:

טז וְתַסֵּב יֵת כֶּסֶף כְּפֹרִיא מִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתַתָּן יְתָהּ עַל פְּלִחֹן מוֹשֶׁפֶן זְמָנָא וְיֵהִי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְדַכְרָנָא קָדָם יִי לְכַפְּרָא עַל נַפְשֹׁתֵיכוֹן:

ט"ז ◀ **וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד** • למדת, שנצטוו למנותם בתחלת נדבת המשפן אחר מעשה העגל,

רש"י כפשוטו - מהדורת לשם

מחצית השקל שנצטוו ישראל ליתן בכל שנה ושנה, והן ניתנים כדי לקנות מהן קרבנות צבור של כל שנה ושנה, והשוו בהם - בשקלים הניתנים לקרבנות - עניים ועשירים כאחד, שכולם נותנים מחצית השקל בשנה, ועל אותה תרומה (השניה) נאמר כאן: 'לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם', לפי שהקרבנות הנקנים מן השקלים הללו לכפרה הם באים; והתרומה השלישית הנרמזת כאן, היא תרומת המשפן, כמו שִׁנְאָמֵר (לקמן לה, כד) 'כָּל מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וְנַחֲשֹׁת הַבֵּיאוֹ אֵת תְּרוּמַת ה' וְאוֹלָם אוֹתָהּ הַתְּרוּמָה לֹא הִיְתָה עַל יְדֵי מַגִּיז, וְלֹא הִיְתָה יָד (חֶלֶק) כּוֹלֵם שׁוּהָ בְּהָ, אֲלֵא אִישׁ אִישׁ תָּרַם מֵה שֶׁנְּדָבוּ לְבוֹ' [כמו שִׁנְאָמֵר (לעיל כה, א) 'מֵאֵת כָּל אִישׁ אִשֶּׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ'] (בא"ט): תורה טז

(טז) וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד. עד כאן לא נאמר ציווי למשה לקום ולקנות את ישראל, אלא הוראה פלילית נאמרה לו שאם יחפוץ מדעתו למנותם, יעשה זאת רק על ידי מחצית

תרומת אדנים - תרומת הכסף שממנה נעשו האדנים לקרשי המשפן, ותרומה זו ניתנה על ידי מגיז בני ישראל, שִׁמְנָאן מִשְׁהוּה כְּשֵׁהתחילו בנדבת צרכי המשפן בפרשת תרומה (לעיל כה, ב, וברשי" שם), ונתנו כל אחד ואחד מחצית השקל כמבואר בפרשה זו, ועלה משקל כל חצאי השקלים למאת הכפר, שִׁנְאָמֵר (לקמן לה, כה) 'וְכִסֶּף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מֵאֵת כֶּפֶר', ומהן נעשו האדנים, שִׁנְאָמֵר (שם פסוק כז) 'וַיְהִי מֵאֵת כֶּפֶר הַכֶּסֶף לְצַקֵּת אֵת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדָנֵי הַפְּרֻכַת מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֶּפֶר כֶּכֶר לְאֶדָן; וְהַתְּרוּמָה הַשְּׁנִית הַנִּרְמֶזֶת כָּאן, אֵף הִיא נִיתְּנָה עַל־יְדֵי מַגִּיז, שִׁמְנָאן מִשְׁהוּה תִּיכְף מִשְׁהוּקֵם הַמִּשְׁפָּן, וְהוּא הַמַּגִּיז הָאֵמֹר בְּתַחֲלַת חוֹמֵשׁ הַפְּקוּדִים [ספר במדבר, הפותח בפקודת בני ישראל (רע"ט)] (במדבר א, א"ב) 'בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית וְגו', שאו את ראש כל עדת בני ישראל וגו'. וגם באותה התרומה נתנו כל אחד מחצית השקל, וזהו

למלחמה, שהם בני עשרים שנה ומעלה (ראה במדבר א, א), הם אלו הנותנים תרומת ה' ונקנים במחצית השקל. למדוד הכתוב כאן שאין הפחות מן עשרים שנה יוצא לצבא, ואינו נמנה בכלל מגיז אנשים, שאינו בכלל איש האמור למעלה (פסוק יב) ונתנו איש כפר נפשו' (משכ"ל): תורה טז

(טז) לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם. אין מחצית השקל מכפר לכם על החטאים, אלא מעביר את סכנת הנגף הכרוכה במגיז מספרכם. ולשון 'לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם' פירושו: להיות כופר לנפשכם שלא תנגפו על ידי המגיז (רא"א). דבר אחר - דרך אחרת לפרש את הכתוב, כי 'לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם' הוא אכן לשון כפרה על חטא, לפי שרמזו להם כאן ג' תרומות שנצטוו ישראל עליהן, שנקתב כאן תרומות ה' שלש פעמים: א. מחצית השקל תרומה לה' (פסוק יב); ב. יתן תרומת ה' (פסוק יד); ג. לתת את תרומת ה' (פסוק טז), כנגד שלש תרומות שנצטוו עליהן ישראל: אחת - התרומה האחת היא